

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 101

číslo: 36

5. září 2021

Cena: 10 Kč

XXVIII. kurz varhaníků a zpěváků Církve československé husitské

- Broumov 8. - 17. 8. 2021

Tak zase skončil letošní varhanický kurz. Zase mám slzy v očích, když se s každým objímám a loučím, protože se všichni rozjedeme do nejrůznějších koutů naší vlasti. I já беру kufr a mířím k nádraží.

Zase jsem toho plný, plný hudby a zážitků. Víím, že si ode dneška budu nejméně měsíc zpívat každé ráno v koupelně „Benedicamus Domino“ nebo nějakou další z mnoha písní, které jsme se sborem nacvičili. Víím, že mi ještě dlouho bude v uších znít zvuk všech varhan, na které jsem měl příležitost si zahrát. A vzpomínka na přátele a místa, která jsem navštívil, mi vydrží jistě až do Vánoc – a pak už bude zase čas těšit se na další varhanický kurz.

Ten letošní proběhl v Broumově, kde je farářkou spirituálka našeho kurzu sestra Jana Wienerová. Ubytování jsme byli v benediktinském klášteře – tam jsme měli k dispozici kapli pro ranní a večerní pobožnosti a také prostory pro nácvik sborového zpěvu. K dispozici byly troje varhany: v kostele sv. Petra a Pavla, sv. Václava a v kostelíku Panny Marie, nejstarší dochované dřevěné stavbě tohoto druhu v republice. Výborné dvoumanuálové

Varhany v kostelíku Panny Marie

elektrické varhany zapůjčil dlouholetý účastník kurzu Jakub Mlnářik, kterýžto je také sám vyrobil (víím, že to zní podezřele, ale je to pravda pravdoucí). Ty byly nainstalované v kapli. Program probíhal podle léty zaběhnutého modelu. Snídaně, ranní zamyšlení, dopoledne hra na varhany podle rozpisu, oběd, odpoledne sborový zpěv, pobožnost, večere, osobní volno. Nechyběly ani začátečnické hodiny, kde se pod trpělivým

Účastníci kurzu děkují za finanční podporu setkání diecézím ČČSH v ČR

vedením Lukáše Rýdla vyučovaly základy doprovodu písní i naší liturgie nebo první krůčky varhanní improvizace.

Ve středu 11. 8. nás navštívil významný český organolog a kampanolog Radek Rejšek, který pro nás připravil zajímavou přednášku s video i audio ukázkami o zvonohrách, byli jsme seznámeni s technikou hry. Přednášející věnoval také pozornost instalaci nové zvonohry ve věži našeho královéhradeckého sboru kněze Ambrože, která bude největší v naší vlasti a z níž budou zaznívat v průběhu liturgického roku písně z našeho Zpěvníku. Zájemci pak budou moci koncertovat v dohodnutém čase o nedělích.

Pracovní týden uběhl jako voda a byl zakončen slavnostní nedělí. Ta začala bohoslužbou v husitském kostele, kterou vedl vedoucí kurzu Zdeněk Kovalčík, zpívali jsme Truvěskou mši od Petra Ebena. Od tří hodin odpoledne pak v děkanském kostele sv. Petra a Pavla proběhl veřejný koncert všech účastníků kurzu za přítomnosti našeho bratra patriarchy Tomáše Butty, jehož návštěva pro nás byla velmi milým překvapením. Na koncertě zazněly mnohé skladby, mimo jiné Suita a moll od G. P. Telemanna pro flétnu a varhany v provedení Věry

Turkové a Lukáše Rýdla, Festive trumpet tune od D. Germana (Angelika Bártová), pěvecký sbor předvedl staročeské chorály a dále zazněly sbory: Ave Maria, Tollite hostias, Benedicamus Domino, Deutsche Messe od F. Schuberta a další písně. Dirigování se střídavě ujali Zdeněk Kovalčík, Jakub Kubis a Kateřina Michlová. Vrcholem koncertu pak byla premiéra vskutku originální kompozice Jakuba Mlnářika Scherzo dialogo pro klavír a varhany (Lukáš Michel a Kateřina Michlová), sólový zpěv Zory Mlnářikové „Maria Panno, při mně stůj“ od A. Dvořáka a Concerto a moll J. S. Bacha v provedení Miroslava Misára. Potom jsme měli hodinu na odpočinek a od 18 hodin jsme zpívali při večerní katolické mši v klášterním chrámu sv. Vojtěcha Missu brevis a tre voci od Michaela Haydna jako poděkování za zapůjčení varhan. Nepamatuji se, že bychom někdy měli v jednom dni takovou koncertní nálož! Ale všichni jsme to zvládli, všechno dobře dopadlo a bylo to krásné.

Poslední den pak byl věnován výletu po slavných kostelích Kiliána Ignáce Dientzenhofera v okolí Broumova, při kterém

Pokračování na str. 4

95. výročí otevření Husova sboru v Olomouci

Už je tomu neuvěřitelných 95 let, kdy naši předkové slavnostně otvírali Husův sbor v Olomouci. Byla to zatím jen dokončená stavba bez vnitřního zařízení, ale příslušníci církve chtěli sloužit bohoslužby pod vlastní střechou.

Vedly je k tomu neskutečné peripetie, kterými museli projít při neustálých výpovědích z pronajatých míst, nepochopení ze strany úředníků i generálního inspektora čs. armády, básníka Svatopluka Machara, který jim nepříliš taktně doporučil, aby si vzali příklad ze svých předků a bohoslužby konali v lesích nebo ve stodolách. Také s vyhledáváním pozemku pro stavbu byly problémy. Poblíž jednoho místa již stál jiný kostel, jinde by statiku kostela neudrželo podloží starých hradeb. Pozemek, který nakonec náboženská obec získala, byl za zbořenými městskými hradbami, v podmáčeném terénu, ale jak se v budoucnu ukázalo, zásluhou architekta Huberta Austa se chrám stal dominantou jedné z hlavních tříd města. Splnilo se tak přání rady starších, která chtěla mít chrám neobyčejný, vznešený, vzbuzující pozornost a nenapodobující katolické kostely. Je obdivuhodné, za jak krátkou dobu od položení základního

kamene (6. července 1925) dokázali členové naší církve tak velkou a finančně náročnou stavbu uskutečnit. Byla to nesmírná obětavost, pracovní nasazení a finanční sbírky, které pomohly Husův sbor postavit. A tak byl 5. září 1926 za přítomnosti zástupce ÚR, biskupa Gustava Procházky, biskupa dr. J. R. Stejskala a tisíců lidí chrám slavnostně otevřen, i když ještě zbylo hodně práce k dokončení a vybavení prostor. Náboženská obec byla notně zadlužená, ale touha po vlastním sboru překonala všechny překážky a radost příslušníků církve byla nezměrná. To dokazuje i citát z časopisu Čechoslovák: „Konečně stanuli jsme na vlastní půdě. Po šestiletém úsilí máme svůj chrám, Husův sbor, hrad, z něhož vlaje prapor náš s rudým kalichem. Onen prapor, k němuž v dobách dávných pojí se tolik vítězství a slávy...“

Ivana Hornišerová, NO Olomouc

Uznání i pochybnosti při zavádění nové modlitební funkce Facebooku

Facebook se již ptá na vaše názory. Nyní chce vaše modlitby.

Gigant mezi sociálními médii zavedl novou funkci – žádost o modlitbu, která byla přijata některými náboženskými představiteli jako skvělý nástroj k zapojení věřících online. Jiní se na ni dívají ostražitě, protože zvažují její prospěšnost vzhledem k obavám o soukromí a bezpečí na Facebooku.

Ve facebookových skupinách, které využívají tuto funkci, ji mohou členové využít k získání modlitební podpory pro nadcházející pracovní pohovory, v nemoci a při dalších větších či menších osobních výzvěch. Poté, co vytvoří příspěvek, mohou ostatní uživatelé použít tlačítko „modlit jsem se“, odpovědět „lajkem“ nebo jinou reakcí, zanechat komentář nebo poslat vzkaz.

Podle prohlášení mluvčího společnosti začal Facebook funkci testovat ve Spojených státech v prosinci jako součást pokračujících snah podpořit věřící komunity.

Rev. Robert Jeffress z První baptistické církve v Dallasu, jižanské baptistické „megacírkev“, patřil k pastorem vítajícím nový modlitební prvek s entuziasmem. „Facebook a další sociální média jsou nadále skvělými nástroji k šíření Kristova evangelia a vzájemnému propojování věřících – zvláště během této pandemie,“ řekl. „Přestože každý nástroj může být zneužit, podporuji každou snahu, která lidi povzbuzuje, aby se v naší náročné době obrátili k jedinému pravému Bohu.“

Adeel Zeb, muslimský kaplan na The Claremont Colleges v Kalifornii, byl také optimistický. „Pokud tyto společnosti spouštějí vhodná preventivní opatření a pravidla, aby zajistily bezpečnost nábožensky marginalizovaných komunit, věřící lidé by měli tuto zásadní iniciativu podpořit,“ konstatoval.

V souladu se svou datovou politikou Facebook využívá shromážděné informace různými způsoby, včetně personalizace reklamy. Společnost

však tvrdí, že inzerenti nemohou použít modlitební příspěvky dané osoby k cíleným reklamám. Páter Bob Stec, farář katolické farnosti sv. Ambrože v ohijském Brunswicku, sdělil, že na jedné straně vidí nový prvek jako pozitivní potvrzení lid-

„Měli bychom jít tam, kde jsou lidé... Lidé jsou na Facebooku. Proto se vydáme tam.“

ské potřeby „autentického společenství“ modlitby, podpory a uctívání. Ale „i když je to 'dobrá věc', není to nutně hluboce autentické společenství, které potřebujeme,“ uvedl. „Potřebujeme spojit své hlasy a své ruce v modlitbě. Potřebujeme stát bok po boku jeden s druhým a společně procházet velkými okamžiky a výzvami.“ Stec také vyjádřil obavy o soukromí v souvislosti se sdílením hluboce osobních traumat. „Je moudré zveřejňovat vše o každém, aby se o tom dozvěděl celý svět? Pokud budeme mít dobrý den, budeme všichni přemýšlet a dělat moudrá rozhodnutí. Jestliže jsme ve stresu, v nouzi nebo prožíváme těžké chvíle, je velmi snadné oslovit všechny na Facebooku.“

Jacki Kingová, duchovní pro ženy v Second Baptist Conway, jižanském baptistickém sboru v arkanzaském Conway, ale vidí potenciální přínos pro lidi, kteří jsou uprostřed pandemie izolovaní a bojují s duševním zdravím, financemi a dalšími problémy. „Je mnohem pravděpodobnější, že se připojí a něco okomentují, než že by právě teď

vešli do kostela,“ řekla Kingová.

Biskup Paul Egensteiner z Metropolitního synodu Evangelické luterské církve v New Yorku řekl, že je z některých aspektů Facebooku zděšený, ale vítá prvek, který se podobá digitální žádosti o modlitbu, kterou již používají církve synodu. „Doufám, že se jedná o skutečnou snahu Facebooku pomoci náboženským organizacím rozvíjet jejich poslání,“

řekl Egensteiner. „Modlím se také za to, aby Facebook pokračoval ve zlepšování svých metod k zastavení šíření dezinformací na sociálních médiích, které také ovlivňují naše náboženské komunity a snahy.“

Rev. Thomas McKenzie, který vede anglikánskou kongregaci Církve Spasitele v Nashvillu v Tennessee, řekl, že k této funkci přistupoval se značnými obavami – protože se domnívá, že je Facebook ochotný za peníze zneužít cokoli, dokonce i víru lidí. Myslí si však, že by funkce mohla být i povzbuzením: „Špatná motivace Facebooku možná ve skutečnosti poskytla nástroj, který může sloužit dobru.“ Dodal, že jeho

hlavní obavou v souvislosti s jakoukoli internetovou technologií je, že může lidi vést k tomu, aby zůstali fyzicky oddělení, i když to není nutné. „Nemůžete mít plnou účast na Kristově těle online. Není to možné,“ řekl McKenzie. „Ale tyto nástroje mohou v lidech vyvolávat dojem, že to možné je.“

Rabi Rick Jakobs, předseda Unie reformního judaismu, řekl, že chápe, proč se někteří lidé dívají na tuto iniciativu skepticky. „Ale v okamžiku, v kterém se nacházíme, neznám mnoho lidí, kteří by neprožívali velkou část svého modlitebního života online,“ řekl. „Všichni používáme funkci chatu k něčemu podobnému – sdílení toho, za koho se modlíme.“ Církev Crossroads Community Church, nenedominanční kongregace ve Vancouveru ve státě Washington, zaznamenala spuštění této funkce asi před 10 týdny ve své skupině na Facebooku, která má zhruba 2 500 členů. Podle Gabeho Morena, výkonného pastora pro duchovenstvo, je každý den zveřejněno okolo 20 – 30 proseb o modlitbu, z nichž každá vyvolá 30 – 40 odpovědí. Pokaždé, když někdo odpoví, dostane původní autor oznámení. Deniece Flippenová, moderátorka skupiny, vypíná upozornění na své příspěvky, protože ví, že až se znovu podívá, přivítá ji záplava podpory.

Flippenová řekla, že na rozdíl od osobní skupinové modlitby necítí Ducha sv. nebo fyzické projevy, které nazývá „svatou husí kůží“. Virtuální zkušenost je však přesto naplňující. „Je uklidňující vidět, že ostatní tu jsou vždy pro mě a že tu jsme vždy jeden pro druhého.“ Členové jsou v pátek žádání, aby se podělili o to, které žádosti byly vyslyšeny a některé z nich se objeví v ranních nedělních živě přenášených bohoslužbách.

Moreno řekl, že ví, že Facebook nejedná z čistě nesobeckých pohnutek, chce větší zapojení uživatelů na platformě. Ale jeho církevní přístup je teologicky podložený a snaží se následovat Ježíšův příklad. „Měli bychom jít tam, kde jsou lidé,“ říká Moreno. „Lidé jsou na Facebooku. Proto se vydáme tam.“

*) Pozn.: „Megacírkev“, někdy také „megacírkev“, je označení pro protestantský sbor nebo kostel, jehož bohoslužby navštěvuje nejméně 2000 návštěvníků týdně. Ve Spojených státech amerických je více než 1300 takových protestantských kostelů, většina z nich inklinuje k evangelikalismu nebo k letničnímu křesťanství.

preložila Kateřina Vítková
zdroj: <https://cruznow.com>

Nad Písmem

O Boží pomstě

V Bibli najdeme kromě příběhů milosrdenství a lásky i příběhy plné vražd, mučení a pomstychtivosti. Mnoho zla v příbězích pochází z lidských činů, z tvrdosti lidského srdce. Ale i Bůh mívá v biblických verších zlou podobu, je nepřející a pomstychtivý. Sesílá na hříšný lid potopu, vichřice, větrná i ohnivá tornáda, zemětřesení, hořící meteority, jedovaté hady, smrtelné nemoci nebo alespoň krvelačné válečníky ze sousedních národů. Když k tomu přičteme starozákonní texty zabývající se trestáním hříšníků, kde se mluví o sekání rukou, smrti ukamenováním nebo vyhnanstvím, můžeme z toho získat dojem, že biblický Bůh je skutečně krutý a pomstychtivý a pozemský život věřícího člověka je lemován mnohými zkouškami a trápeními.

Je opravdu Bůh krutý? Pochází všechna ta krutost od Boha? Kdo vůbec z lidí touží po krutém a pomstychtivém Bohu? Není takový Bůh jen výtvorem zhrzeného a nešťastného člověka? Mnohokrát jsem z úst lidí slyšela slova: „Doufám, že mu to Bůh vrátí, bídákovi!“ „Ať shnije v pekle!“ „To tě trestá Bůh.“...

Odvážím se tvrdit, že v Bibli se taková podobná témata objevují především díky lidem. Díky tvrdosti lidského srdce. Odvážím se tvrdit, že právě lidé vtiskli Bohu nálepku krutého a pomstychtivého Boha, který stíhá vinu otců do třetího i čtvrtého pokolení. Ale přece jen skrze tu biblickou krutost prosvítá Boží poselství: „Hle, váš Bůh přichází

s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit. Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině. Ze sálající stepi se stane jezero...“ (text je z Izajášova prorocství) Jak tedy vypadá pravá Boží pomsta? Jak vypadá pravý Boží trest nad hříšným lidem? Přijde spása. Otevrou se oči slepých. Kulhavý přestane kulhat. Na poušti vytrysknou vody.

Bůh se lidstvu mstí nekončící dobrotou a laskavostí. A vše také dokládá na příběhu Ježíše Krista. Pravá Boží pomsta je plná lásky a dobroty, která jde až za hrob, která překračuje hranice pozemského světa, hranice prostoru a času a často i hranice naší vlastní představy o dobrotě, našeho vlastního chápání.

Boží pomsta je plná lásky. A trpělivě jde proti tvrdosti našich srdcí. Otevírá oči těm, kdo to chtějí vidět, otevírá uši těm, kdo to chtějí slyšet. Přináší vláhu do pouště našich srdcí. To ale znamená, že naše mnohdy zatvrzelá, nešťastná srdce nemusí zůstat věčně tvrdá. Můžeme spílat Bohu, proč dovoluje, aby ve světě bylo tolik špatností, aby byly války,

hladomory, nemoci, zločiny, zoufalství a utrpení. Ale na druhou stranu si uvědomme, že On se nás může zeptat na to samé. Proč dovolíme, aby ve světě bylo mezi lidmi tolik zla a utrpení?

Pojďme se stát součástí té paradoxní Boží pomsty. Nechme svá srdce očistit Boží milostí. Pojďme odložit krutost a zlobu a nahradit ji odpuštěním, laskavostí a dobrotou. Nikdy sice pozemský život nebude úplně bez zkoušek a trápení, ale čím víc lásky do tohoto světa vložíme, tím bude trápení a zkoušek méně. A to stojí za to. Proto jsme přeci křesťané, Kristovci, abychom přinášeli do tohoto světa stejnou lásku a milost, jakou poznáváme u něj.

V Bibli k tomu najdeme krásnou praktickou ukázkou: „Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: Buďte s Bohem, ať vám není zima a nemáte hlad. Ale přitom byste jim nedali, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.“ Ať tedy žije naše víra ve skutečném milosrdenství a lásky. Amen.

Lenka Selčanová

Z kazatelského plánu

15. neděle po svatém Duchu

Blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon. (Žalm 119,1)

První čtení: Izajáš 35,4-7a

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

2. Abychom podle zděděné víry každého dne žili a navzájem si odpouštěli, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom po chlebu z nebe a kalichu spásy toužili a za ně děkovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, ty dokážeš změnit nemoc ve zdraví a smrt v život. Otevři nás uzdravující síle své přítomnosti a pomoz nám důvěřovat ve tvá zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení (varianta I): Jakubův 2,1-5

Druhé čtení (varianta II): Jakubův 2,14-18

Evangelium: Marek 7,24-37

Verše k obětování: Žalm 119,145-146

Verš k požehnání: Matouš 4,23

Modlitba k požehnání

Panovníku Hospodine, tvé Slovo a svátosti nám jsou pokrmem a životem. Dej, ať všichni, kdo sdílejí svaté dary chleba a kalicha, nesou dobré ovoce ke tvé cti a slávě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 3, 32, 46, 52, 59, 76, 196, 293, 301, 305

Marek 7,24-37

Nebeský Otče, proměňuj a očisťuj naše srdce od tvrdosti a zloby. Naplňuj je svojí láskou a pokojem. Provázej nás našimi životními cestami a uč nás poznávat tu pravou cestu života. Kéž se tvá přítomnost odráží v našich rukou, v našich slovech a v našich myšlenkách. Kéž jsme jako křesťané hodni tvého jména. Amen.

Po stopách prezidenta Tomáše G. Masaryka a jeho rodiny v Praze

K prvnímu prezidentovi naší republiky se stále rádi vracíme, například pro vlastní posilu v dobách neklidných. Letos na podzim na něj vzpomínáme při příležitosti 84. výročí jeho úmrtí (14. září 1937).

Je pro nás také důležité zjištění, jak svou vědeckou a pedagogickou profesí s širokým rozsahem aktivit až k politice uměl pečlivě provázat s životem své rodiny, ze které čerpal posilu. Vyplyvá to i z informací o jeho soukromí včetně kontaktů s kolegy i s odpůrci. Při utváření svých názorů, jednání a rozhodování vycházel z hluboké víry v Boha, kterou nazýval vírou v Prozřetelnost. Doklady o jeho soukromí a tehdejší společenském životě poskytují převážně informace o jeho zájmech a častém stěhování rodiny.

Po návratu Tomáše Masaryka ze studií ve Vídni a po svatbě s Američankou Charlottou Garrigueovou se manželé usadili v prvním nájemním bytě v Karlově ulici č. 21 (nyní Holečkově) na Smíchově, kde si užívali život s prvními dětmi Herbertem a Alicí v letech 1882-1884. Avšak dlouho tam nemohli vydržet vzhledem k vlhkému a tmavému bytu. Jako mimořádný profesor nastoupil Masaryk v roce 1882 na tehdy otevřenou českou univerzitu. Proto se rodina rozhodla přestěhovat blíže k Masarykovu pracovišti v budově Klementina. Mezi kolegy i studenty univerzity byl Masaryk velice oblíben také proto, že zapůsobil svou osobní novinkou, tj. zavedením filosofických cvičení a rovněž přednáškami o životě a filosofii francouzského filosofa Blaise Pascala.

Do druhého bytu na Vinohradech v Rubešově ulici č. 7, odkud bylo ještě blíže na univerzitu i do středu města na koncerty a do divadel, se přestěhovala rodina v r. 1884. Manželka Charlotta si velice oblíbila hudbu Bedřicha Smetany; doma hrála ráda na klavír a v rodině i s návštěvami se hovořilo česky. Prof. Masaryk přednášel na univerzitě spatra, a proto přednášky stenografoval jeho žák František Drtina. Svou přednášku „O počtu pravděpodobnosti a Humově skepsi“ vydal pan profesor tiskem na své náklady. V r. 1884 začaly Masarykovy děti cvičit v Sokole a jejich otec ve cvičení našel rovněž zálibe-

Deska k připomínce TGM - ulice Jana Masaryka č. 22.

ni, které mu vydrželo až do konce života. Celoživotní Masarykovou láskou byla od jeho mládí poezie a jak známo, později i filosofie. Manželé Masarykovi pozvolna pronikali i do české společnosti a od roku 1882 začali navštěvovat dům „U Halámků“. Na pozvání Vojty Náprstka měl profesor Masaryk v roce 1884 přednášku na téma „Jak studovat básníky psychologicky a logicky“. Od novináře V. Vlčka dostal Masaryk nabídku na bydlení v jeho nově postavené vile, proto se rodina přestěhovala v r. 1884 do třetího nájemního bytu ve vile Osvěta na Vinohradech v ulici Čelakovského (nyní Jana Masaryka č. 22), kde se v r. 1888 narodil toužebně očekávaný syn Jan. Do blízké školy již chodily obě první Masarykovy děti. Profesor přednášel na téma „praktická filosofie na základě sociologie i klasifikace věd“. Svě posluchače zaujal především argumenty a hloubkou svých vědomostí. Jeho záměrem bylo utřídit všechny vědy jako základ filosofie a vybudovat z nich soustavu, kterou nazval „Konkrétní logika“.

Ve společnosti zuřily v té době šarvátky mezi staročechy a mladočechy i boj o pravost Rukopisů. Mladí vědci v čele s Masarykem, také J. Goll, J. Gebauer a další, považovali tyto spisy za novodobé padělky. Tím si proti sobě popudili většinu českého národa toužící-

ho získat důkazy o nejstarších českých památkách. Profesor Masarykovi to přineslo pokles dosavadní oblíbenosti a v roce 1890 byl dokonce předložen návrh na zbavení jeho profesury, ale Masaryk nezahořkl a obstál. (Teprve v letech 1967 až 70 potvrdily chemicko-fyzikální rozbor, že se skutečně jedná o padělky). Před budovou Osvěty si nový majitel pozemku postavil nevzhledný přístavek hyzdící výhled do údolí potoka Botiče a vilu Osvěta koupil jiný majitel, se kterým vznikly neshody, takže se Masarykova rodina zejména v důsledku majitelova protiprávního jednání rozhodla byt opustit.

Přival mnoha nepříjemností v té době Masaryka od pilné práce neodradil a rodina se rozhodla přestěhovat do čtvrtého bytu ve Školské ulici č. 28 na Novém Městě.

Vítaným příspěvkem do rozpočtu zadlužené a poměrně chudé Masarykovy rodiny byla i výpomoc od Masarykova bratra Ludvíka, jehož podnik sídlil nedaleko. Pro utlumení zjištěné politické situace v Čechách vycházel

4. byt Masarykových - socha rytíře v průjezdu domu

od roku 1889 nový časopis Čas, který se stal nástrojem pro změnu české politiky. Členem vydavatelského družstva se stal Tomáš Garrigue Masaryk.

V letech 1890 až 1894 Masarykovi již přesídlili do pátého bytu na Malou Stranu do Tomášské ulice č. 15. Bydlení v tomto starém domě, kde také žil hudební skladatel Jan Václav Tomášek, mělo pro paní Charlottu neobyčejný půvab, třebaže byt byl bez tekoucí vody, která se musela nosit ze studny na dvoře; také se svítilo jen petrolejovými lampami. Otec Masaryk měl však blíže do práce na univerzitu v Klementinu a děti do školy; později i do malostranského gymnasia. Prof. Masaryk se stal poslancem vídeňské říšské rady a od 1891 také poslancem českého zemského sněmu až do roku 1893, kdy se svého mandátu vzdal z důvodů nesrovnalostí ve straně.

Šestý byt obývaný Masarykovou rodinou v letech 1894 až 1896 byl situován v zadní části Hrzánského paláce na Hradčanech s přístupem z Loretánské ulice. Pro kulturní oblast byl od r. 1893 vydáván nový časopis nazvaný „Naše doba - Revue pro vědu, umění

V TOMTO DOMĚ ŽIL V LETECH 1896 AŽ 1907 STÁTNÍK, FILOZOF, SOCIOLOG, PEDAGOG, ZAKLADATEL A PRVNÍ PREZIDENT ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY TOMÁŠ GARRIGUE MASARYK

Deska na domě v Thunovské ulici č. 16, kde se nacházel 7. byt TGM

a život sociální“, který vycházel až do roku 1949. Jeho redaktory byli doc. F. Drtina, prof. Kaizl a prof. Masaryk, který ho až do r. 1914 řídil sám. Časopis přinášel postřehy a názory z mnoha oborů od náboženství, přes filosofii, sociologii, beletrii, výtvarné umění až po politiku. Bydlení pro Masarykovu rodinu v tomto domě s výhledem na Prahu a Petřín bylo tiché, pohodové a Masarykova rodina si ho pochvalovala. Rodinné poměry majitele domu však přiměly Masarykovu rodinu k přestěhování.

Ke konci roku 1896 připravovali Masarykovi další stěhování, aby se dětem zkrátila cesta do školy a panu profesorovi na universitu. Posledně se Masarykova rodina přestěhovala do bytu v Šelmberském domě v Thunovské ulici č. 16, kde bydlela od 1896 do 1907. Pro profesora Masaryka byla 90. léta velice úspěšná a Masarykovým se narodilo poslední dítě, Olga. Z Masarykových prací podle studií v časopise „Naše doba“ a z universitních přednášek vzniklo postupně 5 knih a rozsáhlé studie, které byly zpočátku uveřejňovány jen časopisecky.

Další, již osmý byt, ve Valdštejnské ulici č. 6, byl jen na dobu od r. 1907 do 1911. Budova již v současnosti neexistuje a v místě stojí Belgické velvyslanectví.

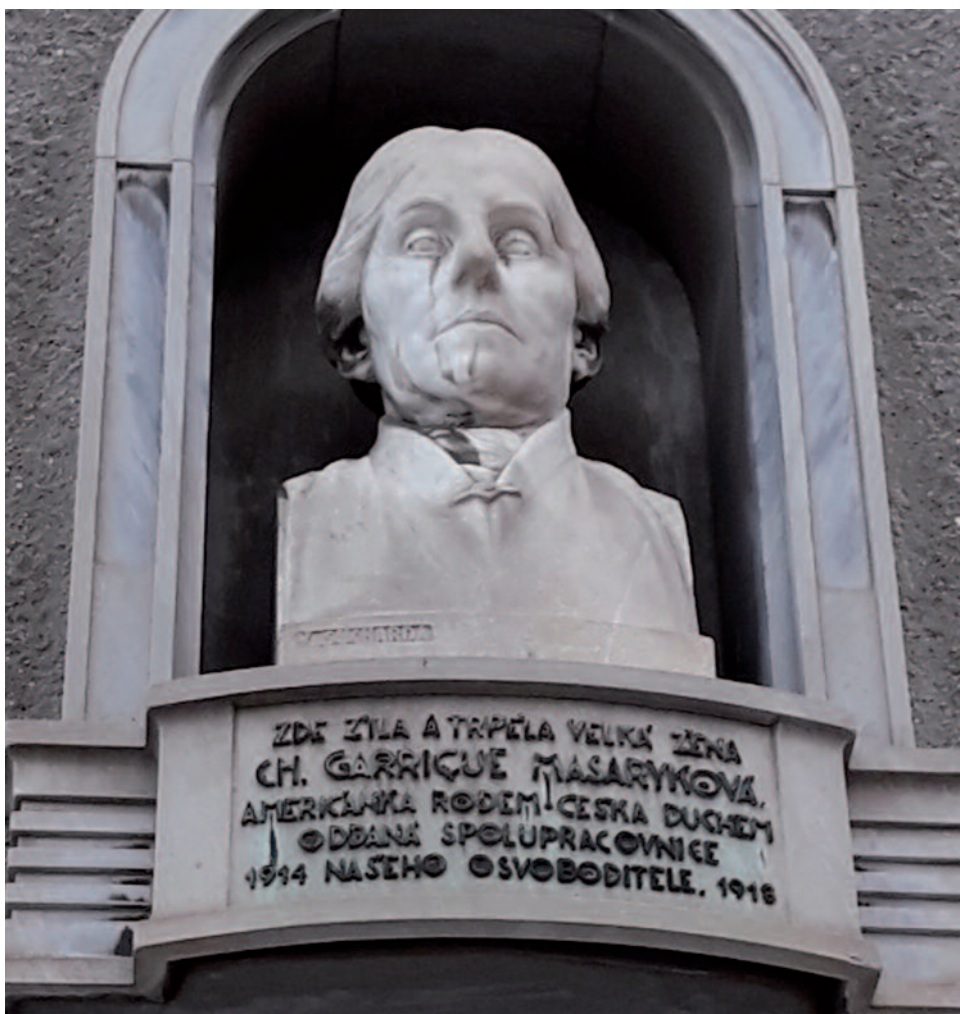
Devátý byt si pronajala Masarykova rodina v ulici Kounicově (nyní Mickiewiczově) na Hradčanech na dobu od r. 1911 do 1918. Ve výklenku na domě je umístěna busta Masarykovy milované manželky Charlotty.

Za desátý byt Masarykovy rodiny lze považovat Pražský hrad – od r. 1918, kdy byl TGM zvolen prvním prezidentem republiky, až do r. 1935, kdy abdikoval v důsledku svého zdravotního stavu.

Život a dílo TGM při jeho vysoké pili i s podporou jeho rodiny je velkým příkladem nezlomnosti v těžkých chvílích.

Tento silně zjednodušený přehled o životě a bydlení Masarykovy rodiny v Praze si lze rozšířit prostudováním Archivu TGM v Ústavu AV ČR, a to z Masarykových korespondencí, z přednášek a uveřejněných studií z let 1882 až 1898; také z knihy Čapkových hovorů s TGM, i z knížky J. Tichého „Deset pražských bytů rodiny Masarykovy“ a také prohlídkou Langweilova modelu Malé Strany.

Článek doplňují fotografie domů, z nichž některé jsou vybaveny pamětními deskami. Ze studií podkladů a návštěv některých domů, kde Masarykova rodina bydlela, vznikla i připomínka na tuto významnou osobnost a představitele našeho státu.

Busta Charlotty Masarykové

XXVIII. kurz ...

Dokončení ze str. 1

nám dělal zasvěceného průvodce pan Vladimír Hrubý, místní varhaník a organolog. A pak už byl poslední večer a závěrečné všeobecné veselí u táboráku s opékáním buřtů a zpěvem při kytáře. Nu, a ráno poslední snídaně a ta mnohá loučení...

Zúčastnil jsem se letos podesáté. Deset let, to je již pěkný kus života. Zdá se až neuvěřitelné, že letošní kurz varhaníků a zpěváků Církve československé husitské zaznamenal již dvacátý osmý ročník. Sešlo se dokonce 30 účastníků. Již dvacet osm let tedy trvá bez přestávky tato akce díky jednomu báječnému člověku, našemu padremu a učiteli, zlínskému faráři a celocírkevnímu kantorovi Zdeňku Kovalčíkovi. Není to totiž jen tak nějaký „kurz“. Tady se opravdu děje něco daleko hlubšího. Přátelství. Laskavost. Neokázalá ochota vždy každému pomoci. Vzájemná úcta. Je to jako při zpívání ve sboru – tam není člověk sám, není sólista, musí poslouchat nejenom sebe, ale i všechny okolo, a když se to povede, tak najednou v souzvuku mužných basů, jásavých tenorů, konejšivých altů a nebesky krásných sopránů vzniká něco výjimečně nádherného a silného. To si prostě člověk sám doma nezaspívá, i kdyby jeho koupelna měla sebelepší akustiku. A tady se to daří.

Přál bych našemu kurzu ještě mnoho takových ročníků, abychom se mohli v radosti, v hudbě a zpěvu setkávat. A našim dvěma duchovními rodičům, jestli to tak mohou říci, Zdeňku Kovalčíkovi a Janě Wienerové, hodně zdraví a sil. Ať žije Varhanický kurz 2022!

Jiří Koflák

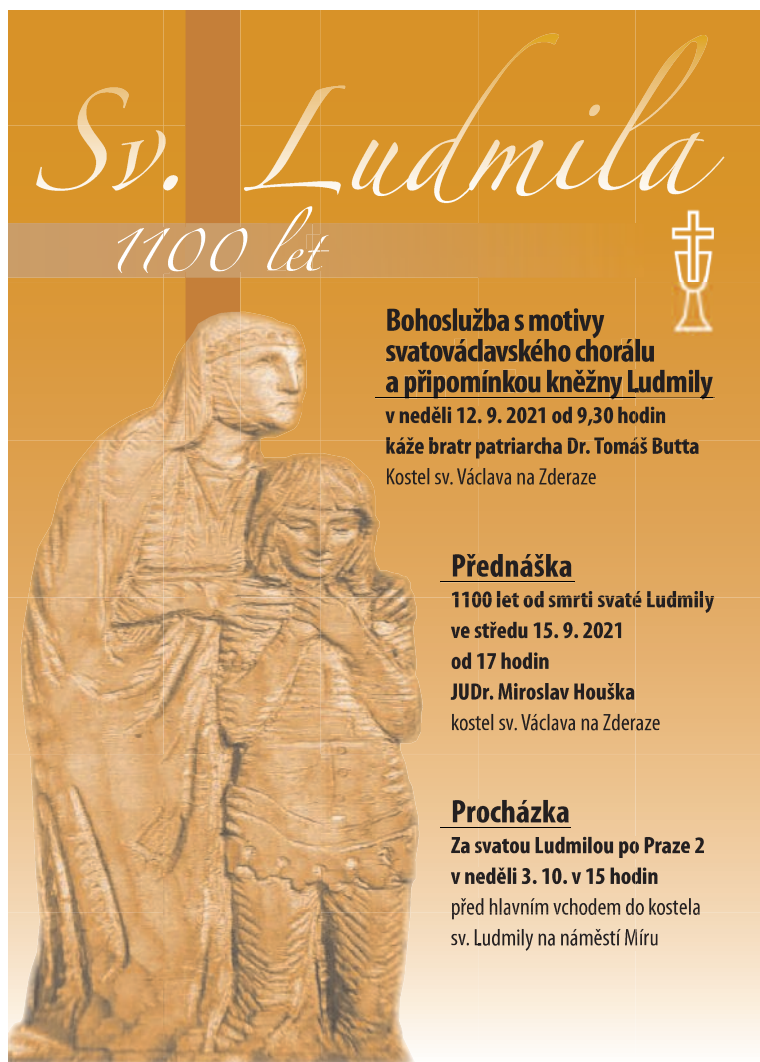
Zprávy

Vzpomínáme na bratra Josefa Špaka

V den Páně, v neděli 12. září uplyne 5 let od úmrtí vzácného člověka, bratra faráře a emeritního patriarchy ČČSH Josefa Špaka. S láskou a vděčností vzpomíná
Jana Špaková s rodinou

Setkání mladých a jejich přátel

V době od 17. 9. do 19. 9. 2021 ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové proběhne tradiční celocírkevní setkání mladých ČČSH a jejich přátel. Bližší informace na webu <https://www.setkani-ccsh.cz/> red

Bohoslužba s motivy svatováclavského chorálu a připomínkou kněžny Ludmily
v neděli 12. 9. 2021 od 9,30 hodin
káže bratr patriarcha Dr. Tomáš Butta
Kostel sv. Václava na Zderaze

Přednáška
1100 let od smrti svaté Ludmily
ve středu 15. 9. 2021
od 17 hodin
JUDr. Miroslav Houška
kostel sv. Václava na Zderaze

Procházka
Za svatou Ludmilou po Praze 2
v neděli 3. 10. v 15 hodin
před hlavním vchodem do kostela
sv. Ludmily na náměstí Míru

Podzimní koncert
Lucky Voice Band
neděle 12. 9. 2021
od 18 hodin
VLAŠIM

Srdečně Vás zveme na koncert pražského pěveckého seskupení Lucky Voice Band.

Vstupné dobrovolné

Kostel Církve československé husitské
Sportovní 518, Vlašim

V případě zájmu o rezervaci místa volejte na číslo: +420 602 286 474

UNIE
LUCKY VOICE BAND

Pozvánka na slavnostní bohoslužbu

Náboženská obec v Nesvačilech (místní část města Bystřice, okres Benešov) srdečně zve na slavnostní děkovnou bohoslužbu u příležitosti 90. výročí otevření „Betlémské kaple“, která se koná dne 5. září 2021 od 13,30 hodin.

Slavnostní bohoslužbu budou sloužit ThDr. Tomáš Butta, patriarcha Církve československé husitské, pražský biskup Doc. David Tonzar a místní farář Mgr. Lubomír Polinský.

Jan Boček

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Víra syrofenické ženy

Následující příběh najdete v Markově evangeliu, 7,24-30. My však máme jeho věty přeházené. Pokud se vám podaří správně je seřadit, získáte pořadí písmenek, uvedených v závorkách za větami, do tajenky.

- Uslyšela o něm jedna žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. (R)
Nechtěl, aby o tom někdo věděl. (Z)
Ježíš jí řekl: (J)
„Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ (C)
Byla to pohanka, Syrofeničanka. (V)
Když se vrátila domů, bylo tomu tak. (A)
Ježíš odešel do týrských končin a vešel do jednoho domu. (U)
Nemohlo se to však utajit. (D)
Odpověděl jí: (Í)
„Nech nejprve nasytit děti.“ (Í)
Přišla k Ježíši a padla mu k nohám. (A)
Prosila Ježíše, aby z její dcery zlého ducha vyhnal. (U)
Žena mu odpověděla: (Í)
„Pane, i psi se pod stolem živí z drobků po dětech.“ (V)
„Žes to řekla, tvá dcera je uzdravena.“ (R)

(Řešení z minulého čísla: Ježíš odsuzuje pokrytectví.)

Jana Krajčířiková

Křest v dejvickém sboru

V neděli 22. srpna se v Komenského sále pražského dejvického sboru Církve československé husitské v rámci bohoslužby vedené Lukášem Volkmanem uskutečnil křest Evy a Václava. V rámci varhaního doprovodu zazněla Smetanova Vltava.

Pavel Hušek

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Josefína Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: tel. 220 398 117

